

Milyen a „keskeny utas” gyülekezet? – Abonyi Sándor

Ez a kifejezés ilyen formában nem található meg az ígében, amivel azt szerettem volna kifejezni, hogy a „keskeny utas” gyülekezet olyan hívők közössége, akik a „keskeny úton” járnak. Hiszem, hogy ez Isten tökéletes akarata. Úgy gondolhatnánk, hogy különböző jellemzők alapján sokféle gyülekezet létezik, de lényegét tekintve csak *kétféle* van:

- az *egyik* csoportot azok a gyülekezetek képezik, amelyekben az előljárók feddhetetlen, példászerű életet élnek, és a hívők követik az ő példájukat, akkor a gyülekezet a „keskeny úton” jár még akkor is, ha esetleg a gyülekezetben van olyan hívő, akinek rejtett bűne van - mint Júdásnak -, amiről csak Jézus tudott. Jézus most is látja az ilyen rejtett bűnöket, és mint Igaz Bíró megítéli azokat. Lehet, hogy a titkos bűn lelepleződik valaki előtt a gyülekezetben és akkor a gyülekezeti tag(ok) kötelessége, hogy a „kovászt” (a bűnt és nem a bűnöst) kivessék maguk közül (Máté 18.14-17). Ha a bűnös nem tér meg, akkor a gyülekezetnek a hívőt is ki kell zárni a közösségükből és „nem társalogni és enni vele”. Ha ezt az igei kötelességüket a hívők gyakorolják, akkor a gyülekezet egésze is meg tud maradni a *keskeny úton*. Az ilyen gyülekezetre lehet elmondani, hogy „keskeny utas gyülekezet”. Ez a gyülekezet része Krisztus menyasszonyának, a mennyei Jeruzsálemnek.
- a *másik* csoportot azok a gyülekezetek alkotják, amelyek sajnos nem vállalják fel a „kovász kivetését” és ezért a kovász elkezd megállíthatatlanul tovább dolgozni a gyülekezetben. Csak idő kérdése, hogy ilyen körülmények között a „kovász” mikorra „keleszti meg az egész tésztát”. Ez a folyamat felerősödik, ha valamelyik előljárónak van titkos bűne, mert akkor a bűnével kapcsolatos tanítást kerülni fogja és így mások is beleesnek ugyanabba a bűnbe. Ha viszont egy előljáró bűne kitudódik és elkezd „megmagyarázni” azt az ige alapján (hogy az valójában nem is bűn), akkor hamis tanítás születik, ami a *rosszra* azt mondja, hogy *nem rossz, hanem jó*. Innentől kezdve, *jaj* annak a gyülekezetnek, mert „a bűn teljességre jutott”, amivel Jézus már nem tud közösséget vállalni és ilyenkor eltávozik abból a gyülekezetből. Azok a gyülekezetek, amelyek ezt az *utat* járnak, ők valójában „széles utas gyülekezetek” és a kárhozat felé tartanak. Őket hívja az ige „nagy paráznának”, „nagy Babilonnak.” Azoknak a hívőknek, akik továbbra is a keskeny úton akarnak járni „ki kell futni az ilyen gyülekezetből”, hogy továbbra is meg tudják őrizni a Jézussal való közösséget. Ilyenkor nem az a kérdés, hogy hová fussanak, hanem az, hogy csak ki, mert ez örök élet kérdése. Majd az Úr gondoskodni fog azokról, akik neki engednek! Ez az Úrban való bizalom kérdése!

Egy hívő ismerősöm mondta, hogy a gyülekezetük vezetőivel beszélgettek arról, mit jelent a keskeny úton való járás és a következő megállapításra jutottak: nem cselekednek olyan bűnöket, mint lopás, csalás, hazugság stb. és szolgálnak valamilyen területen a gyülekezetben. Azt tapasztalom, hogy ez egy általános felfogás a hívők gondolkozását illetően, de ez messze nem elegendő a „keskeny úton” járáshoz. Az ismert, nagy tömegeket látogatóinknak tudható „mainstream” (főáramlatú), elvilágiasodott, intézményes gyülekezeteket alapvetően széles úton járó gyülekezeteknek tekinthetjük, amelyek a nagy parázna egyháznak a részét képezik. Akkor is így van ez, ha tudjuk, hogy közöttük is vannak „keskeny úton” járó hívők, akik a megalkuvás mentességük miatt többnyire problémás emberei a gyülekezeteknek, időnként még lázadóknak

is tekintik őket. Érdekes, hogy a (mainstream) még a nevében is a széles útra utal, és ez senkinek sem tűnik fel. Úgy gondolják, hogy a sokaság jár az igazság útján, ami teljesen ellentmond a Máté 7-ben olvasható széles út, keskeny út példázatnak. Amikor erről beszéltem az ismerősömmel nem volt idő részletesebben kifejtetni, hogy mi is a széles -, és a keskeny út, egyetlen szó jutott csak eszembe, ami jól kifejezi a **széles út fő jellemzőjét**. Ez a szó a **megalkuvás**. Aki megalkuszik Isten igéjének igazságával, és nem aszerint él, az a széles úton jár. Csak két út van, nincs több, még akkor sem, ha nagyon sokszínű a gyülekezetek palettája.

A Jelenések könyve 2. és 3. fejezetében János egy prófétikus látást oszt meg velünk arról, hogy Isten hogyan látja a gyülekezeteket. A hét gyülekezetről szóló prófécia a gyülekezetek teljességét ábrázolja, ahol különböző gyülekezeteket látunk más-más jellemzőkkel leírva. Ezek elolvasása segít nekünk abban, hogy felismerjük a gyülekezetünk állapotát és meghatározzuk, hogy mi a teendő. A próféciaiban szereplő hét gyülekezet közül csak egyetlen egy van, mégpedig a filadelfiai gyülekezet, ami megfelel Isten elvárásának. Nézzük meg részletesebben ezt a gyülekezetet:

„A Filadelfiabeli gyülekezet angyalának is írd meg: Ezt mondja a Szent, az Igaz, akinél a Dávid kulcsa van, aki megnyitja és senki be nem zárja, és bezárja és senki meg nem nyitja: Tudom a te dolgaidat (íme adtam elődbe egy nyitott ajtót, amelyet senki be nem zárhat), hogy kevés erőd van, és megtartottad az én beszédemet, és nem tagadtad meg az én nevemet. Íme én adok a Sátán zsinagógájából, azok közül, akik zsidóknak mondják magukat és nem azok, hanem hazudnak; íme azt művelem, hogy azok eljöjjenek és leboruljanak a te lábaid előtt, és megtudják, hogy én szerettelek téged. Mivel megtartottad az én béketűrésre intő beszédemet, én is megtartalak téged a megpróbáltatás idején, amely az egész világra eljön, hogy megpróbálja e föld lakosait. Íme eljövök hamar: tartsd meg ami nálad van, hogy senki el ne vegye a te koronádat. Aki győz, oszloppá teszem azt az én Istenemnek templomában, és többé onnét ki nem jő; és felírom ő reá az én Istenemnek nevét, és az én Istenem városának nevét, az új Jeruzsálemét, amely az égből száll alá az én Istenemtől, és az én új nevemet. Akinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek.” (Jelenések 3.7-13)

Ennek a gyülekezetnek Jézus úgy mutatkozik be, mint **szent és igaz!** Ez két nagyon fontos jellemzője egy „keskeny utas” gyülekezetnek, ami Jézus gyülekezete! A **szentség** a világtól való teljes elválasztottságot jelenti, az **igazság** pedig Jézusnak (az Ő parancsolatainak) való engedelmséget jelenti mindenben. Ez a két fontos jellemzője a „keskeny utas” gyülekezeteknek. A hét közül a filadelfiai volt az egyetlen ilyen gyülekezet, tehát a **kisebbséget** alkották!

Az ilyen gyülekezet számára Jézus **nyit ki és zár be ajtókat** (szolgálati területeket), amit senki - sem a gonosz, sem emberek - nem akadályozhatnak meg.

Fontos megjegyezni, hogy nem az erőben, hanem a **szentségben** és az **igazságban** való járás az alapvető kérdés! Ennek a gyülekezetnek – a sok üldözés miatt - **keves ereje** van, és sok próbán kell keresztül mennie, mert ügyel arra, hogy **megtartsa az Úr parancsolatait**, és **ne tagadja meg** Jézus nevét. Jézus arra kéri ezt a gyülekezetet, hogy „**tartsa meg ami je van,**” azaz **maradjon ilyen,** amíg Ő eljön! Nem kíván tőle se többet se kevesebbet!

Jézusnak vannak ígéretei az ilyen gyülekezet számára:

- „megtartja őket a nagy nyomorúság idején”,
- annak ellenére, hogy sokan lenézik őket, Isten bizonyosságot tesz mellettük és *néhányan elmennek hozzájuk* a „széles utas” gyülekezetekből és *elismerik, hogy Isten szereti őket*,
- a *győzteseket oszloppá teszi* az Úr az Ő templomában.

Ebben a gyülekezetben sem hallja mindenki az Úr hangját, ezért mondja nekik is Jézus, hogy „akinek van füle, hallja.” Akik nem hallják, azok veszélyben vannak, mert Júdás sorsára juthatnak. Nekik is **győztesekké** kell válniuk, különben elvesznek.

A másik hat gyülekezetből öt a széles úton jár és ezekben a gyülekezetekben sokan a kárhozat felé tartanak, ha meg nem térnek. Jézus még ott van a gyülekezetben, **egyrészt azok miatt, akik hűen követik Őt, másrészt azok miatt, akiknek még van esélyük a megtérésre.** A hat közül azonban van egy gyülekezet – a laodiceai – ami a legrosszabb állapotban van. Ez a gyülekezet nagyon megelégedett és büszke önmagára és szellemileg már teljesen „vak”. Azt sem veszi észre, hogy Jézus már nincs közöttük, hanem „kívülről kopogtat a gyülekezet ajtaján.” Ez a legveszélyesebb állapota egy gyülekezetnek, ahová egy gyülekezet eljuthat és sajnos nem kevesen vannak ilyen állapotban ma sem. Isten azonban olyan kegyelmes, hogy még róluk sem mondott le és kívülről kopogtat, hátha van még valaki közöttük, aki esetleg még hallja az Ő hangját, és így a többiek is meghallják a megtérésre felszólító hangot!

Amikor gyülekezeti közösséget keresünk, vagy már benn vagyunk valahol, akkor a fentiek figyelembevételével a következőkre kell figyelni:

- a **szentség** hirdetése és megélése fontos-e a gyülekezetben?
- az **igazságot** megalkuvásmentesen hirdet-e az élet minden területére vonatkozóan?
- **elvárják-e** az igének való **teljes engedelmisséget** a hívőktől?
- **működik-e a bűn kiszorítása** a gyülekezetben a **vétkesek megfeddésével**?

Ha ezek hangsúlyosak a gyülekezet életében, az jó reményt ad arra, hogy jó helyen vagyunk! Ha teljesen más dolgok: a kegyelem, Isten végtelen szeretete, a kenet, az erő, a gyógyulás, a csodák, a bővölködés, a megszokásokhoz való ragaszkodás, stb. kapnak nagy hangsúlyt a gyülekezetben és a bűnről, a szentségről és az igazságban való járásról alig esik szó, és ennek ellenére úgy gondolják, hogy minden rendben van, akkor az a gyülekezet már a laodiceai állapotban van. Jézus már nincs közöttük és az egész gyülekezetnek megtérésre van szüksége!

Isten végtelenül kegyelmes és senkiről sem akar lemondani, és ha talál valakit egy gyülekezetben, aki még meghallja az Ő hangját, akkor felkeni őt, hogy hirdesse a megtérés szükségességét a gyülekezetben.

-§-

Ez az írás - változtatás nélkül - szabadon terjeszthető a szerző nevének és honlapcímének megadásával: <http://keskenyut.wordpress.com>